

Utorok 7. marca 2017

Piesne: ES č. 486, 250

Text: Mk 14, 17 – 31

„Ako sedeli za stolom a jedli, povedal Ježiš: Veru, hovorím vám, že jeden z vás, ktorý stoluje so mnou, ma zradí.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Počas uplynulých týždňov sme mnohokrát mali možnosť vidieť v televízii reklamu s prívetivým textom: Slovensko, krajina priateľov. Snažila sa vsugerovať divákovi to, čomu by sme všetci veľmi radi uverili. Aj táto reklama predkladala v skratke ilúziu o nás samých. Biblický text hovorí o ilúzii a sebaklame ako o súčasť poslednej Kristovej večere. Ježiš upozorňuje svojich najbližších na to, že v ich slovne vyjadrovanej viere niečo nie je v poriadku. Akékoľvek slová, do ktorých sa odieva viera, nemôžu postačiť na vyjadrenie podstaty vzťahu k Spasiteľovi. Slová sú dôležité, bez nich to nejde, ale slová samotné nestačia. Na jednoduché upozornenie „... jeden z vás ma zradí“ nenasleduje skúmanie srdca, ale vyjadrenia, za ktorými akoby sme počuli: Ale veď tá moja viera je taká dobrá, že také niečo vôbec neprichádza do úvahy. Počas roka sme mali niekoľko výnimočných príležitostí, ktoré nám dávali možnosť dokázať kvalitu našej viery. Utečenci utekajúci pred hrôzami vojny, vystavení prenasledovaniu a núdzi, kloпали na naše dvere. Pýtali si pohár vody a ochranu pred zimou. To naše kresťanstvo však nepochopilo túto prosbu. Skôr prevládol pocit, že táto situácia nemá vôbec nič alebo prinajmenšom len veľmi málo spoločné s našou vierou. Dôvodov, prečo odmietnuť, bol celý rad. Niektoré boli aj celkom zrozumiteľné a racionálne. Predsa však ani jeden z týchto dôvodov nezbavil tú naliehavú prosbu jej základného motívu – toho, ktorý ju spájal s charakterom našej viery. Učeníci neverili, že medzi nimi by mohol byť jeden, ktorého viera nie je hodná byť vierou v Krista. Slová „jeden z vás ma zradí“ však nezneli len pred 2000 rokmi skupine dvanástich. Rovnako sú výstrahou aj pre každého z nás, kresťanov 21. storočia. Aká je tá naša viera? Je naozaj vierou pevnou a ozajstnou, alebo vierou zakrývajúcou si oči pred realitou? Je smutná pravda, že v každom z nás je skrytý kúsok kalkulujúceho Judáša a kúsok zrádzajúceho Petra. Aj tá naša viera je často vierou tápajúcou a blúdiacou. Možno až príliš tápajúcou a blúdiacou. Je predsa také ľahké tvrdiť, že my sme tí dobrí, tí správni a tí priateľskí. Tak, ako sa nás o tom snaží presvedčiť spomenutá reklama. Písmo, a nakoniec i realita sveta nás však často presvedčujú o čomsi inom. Amen.

Modlitba:

Pane náš, nedaj nám podliehať ilúziám o sebe samých. Prosíme Ťa o dar viery, ktorá je pevná a odhodlaná, viery, ktorá sa nenechá ovplyvňovať mámením sveta, ale ktorej vodidlom a podstatou si Ty sám. Ty si za nás položil najvyššiu obeť. Daj nám silu vnímať svet okolo nás vo svetle tejto obete a nezakrývať si zrak pred tým, čo od nás vyžaduje pravé nasledovanie Teba. Daj nám chápať svet vo svetle viery v Teba. Amen.

Mgr. Ján Pavlovič, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Poprad